



LA PEIXERA

JUAN CAL

Perspectiva paradoxal

EL D'AMINETU HAIDAR ÉS un cas paradoxal per a l'opinió pública espanyola. Es tracta d'una lluitadora incansable pels drets humans (per ser exactes, dels drets nacionals sahraus) que li ha valgut repressió, presó i tortures al Marroc i premis a nivell internacional. De rebre'n un a Nova York tornava al Marroc quan —com ja havia fet abans— va omplir la casella de nacionalitat amb la paraula *sahraui*, en lloc del preceptiu *marroquina* que exigeixen les autoritats alauites. Li va ser retirat el passaport i va ser expulsada a Lanzarote, a l'aeroport del qual està en vaga de fam des de fa 23 dies, amb greu risc per a la seua salut i amb la possibilitat que pateixi danys irreversibles al seu organisme. En previsió que això pogués passar, la delegació del Govern central ha sol·licitat al jutge que ordeni l'alimentació forçada de l'activista sahraui (recordem els casos d'Iñaki Bilbao i De Juana Chamos?), però sa senyoria ha garantit a Haidar que no serà alimentada en contra de la seua voluntat. Al voltant de la figura de la valenta lluitadora s'ha organitzat un moviment de solidaritat per part d'artistes i intel·lectuals que veuen en ella l'encarnació de la voluntat del poble sahraui de sobreviure a



Al voltant de la figura de la valenta lluitadora sahraui s'ha organitzat un moviment solidari d'artistes i intel·lectuals

la seua desgraciada història, dependent primer del colonialisme espanyol i ara del domini marroquí. Mentrestant, el Govern espanyol argumenta davant de les Nacions Unides la il·legalitat de la independència de Kosovo i molts dels intel·lectuals que ara aplaudeixen Haidar utilitzen una diferent vara de mesurar per als qui defensen el dret a una pàtria pròpia.



LA PINZELLADA

CARLES PORTA

Consulta

DIUMENGE QUE ve se celebren consultes sobre la independència en molts municipis de Catalunya, alguns dels quals a Lleida. En altres, per badocs o perquè els partits que manen als ajuntaments van dir que no, com és el cas de Lleida ciutat, o no n'hi haurà o seran més endavant. Aquesta és l'única cosa que veig malament de les consultes, que en massa llocs estan contaminades pels partits polítics ja establerts, que han pujat a la inèrcia empesa per grups civils perquè, fins ara, havien sigut incapaçs de mobilitzar la seva societat, ni en positiu ni en negatiu. Quin problema pot tenir una consulta?

Sembla evident que el "sí" a la independència serà aclaparador i, legalment, serà menystingut, però tothom hauria de tenir molt present que tot això està passant, que no és una novel·la futurista. Sembla clar també que 31 anys de Constitució no volen dir, en absolut, que la societat espanyola tingui maduresa per afrontar amb seny situacions com la que estem vivint, amb el Tribunal polític-constitucional fent el ridícul amb l'Estatut, els partits descol·locats i amb poca credibilitat social; els governs, desbordats d'ineficàcia (com les estructures funcionaries que en depenen) i els mitjans de comunicació protagonitzant una pseudoguerra civil moderna a cops d'editorial. Jo em quedo, sense cap mena de dubte, al bân-

dol d'Enric Juliana (director adjunt de *La Vanguardia*), lúcid entre lúcids, i temo el del *pedrojotisme*, que no tardarà a demanar sang. Per cert, us recomano el llibre *Pedro J. al desnudo*, de José Díaz Herrera (Ed. Foca), si voleu saber de debò qui és aquest home i com funciona Espanya.

L'amic Carmel Mòdol em deia l'altre dia que em veu nihilista (actiu que rebutja tota autoritat i tota organització social), potser sí. Però no me n'havia

Jo em quedo al bàndol d'Enric Juliana, lúcid entre lúcids, i temo el del 'pedrojotisme', que no tardarà a demanar sang

adonat, ha vingut sol, de manera natural, com la grip. Ho sento. Per tocar de peus a terra, us recomano també el documental titulat *Camp d'Argelers* que emetrà TV3 demà a la nit, després del *Polònia*. L'ha pensat i dirigit Felip Solé, el germà tímid i discret dels Solé Sabat de Miralcamp. El Felip és, des del meu punt de vista, un dels més importants (sinó el que més) documentalistes de Catalunya. Els seus treballs s'haurien de projectar als centres de secundària. Són lliçons d'història recent, de la que més ens han amagat.

Editorial

Aminetu Haidar

L'Alta Comissionada de Drets Humans de l'ONU, Navi Pillay, va fer ahir una crida perquè l'activista sahraui Aminetu Haidar, en vaga de fam a l'aeroport de Lanzarote, pugui tornar "al seu país". Pillay va assenyalar que espera que es trobi "una ràpida solució" al contenciós i va especificar que sap que Espanya ha ofert diverses possibilitats per ajudar Haidar, com atorgar-li asil polític o la nacionalitat espanyola. Per la seua part, el Marroc va assegurar que no cedirà al "xantatge" i que Haidar és l'única responsable de la situació en què es troba i va apuntar que partits polítics algerians i el Front Polisario es troben darrere de l'"operació". Nou conflicte diplomàtic de difícil solució per a Espanya per una dona íntegra que pensa que els seus fills poden viure sense la seua mare però no sense dignitat. El problema de l'antic Sàhara espanyol arrenca de quan, en plena agonia de Franco, Hassan II va llançar la marxa verda i el nacionalisme alauita es va imposar per la força al poble oprimint sahraui i, atesos els interessos econòmics i estratègics de molts països amb el Marroc, començant per Estats Units i acabant per Espanya (amb Ceuta i Melilla al punt de mira), ningú s'atreveix, tret d'Algèria, a parar-li els peus. A més, el president del Govern central ha de lluitar contra les crítiques internes dels més recalitrants nacionalismes espanyols que veuen en qualsevol intent de negociació de territoris amb el veí país una "rendició" similar a la de l'Estatut. De tota manera, l'Executiu té la responsabilitat de lluitar amb aquest dur os i ha de dir ben alt i clar que és inacceptable que el Marroc amenaci de trencar interessos comuns (bàsicament immigració) si no es converteix en còmplice dels abusos que Mohamed VI està cometent amb Aminetu Haidar.

Ofertes turístiques

Les altes temperatures han impedit una més alta ocupació hotelera als complexos hivernals i el mateix motiu i la crisi deixen un regust agre dolç als comerços que esperaven més, però el pont de la Immaculada constata que els ciutadans busquen fora de casa la manera de passar aquests dies festius, cosa que afavoreix la variada oferta d'oci, cultural i turística de les comarques de Lleida.



SEGRE

EDITA:
Diari Segre SLU
PRESIDENT:
Robert Serentill Utgés
DIRECTOR EXECUTIU:
Juan Cal Sánchez
DIRECTOR DE REDACCIÓ:
Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i Glòria Farré Lorente.
REDACTORS EN CAP:
José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret.
SECCIONS:
Lleonard Delshams Valdiés
(fotografia), Anna Barcala
Srivent (disseny), José Carlos
Monge Clemente (esports),
Jordi Galbenvent Castelló
(comarques), Josep Grau
Santemasses (societat), Eva
Santemasses Munuaga
(economia) i Albert Samper
Ros (edició en català).
Secretaria de redacció:
Mària Terré i Guillaumet.

DIRECCIÓ COMERCIAL:
Alfredo Lamana Ramírez.
GERENT D'IMPRESSIÓ:
Antonio Herrera Dorado.
CAP DE PUBLICITAT:
Josep Pon i Botarda.
CAP D'ADMINISTRACIÓ:
Eva Miranda i Cos.
CAP DE RELACIONS EXTERNES:
Rosa Reig Crusells.
CAP DE PRODUCCIÓ:
Carles Duran Codina.
CAP DE MANTENIMENT:
Joan Clivillé Figueras.
CAP DE SISTEMA:
José Antonio
Negredo Morcillo.
CAP DE R+D:
Ferran Predrix Sapiña.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. club del subscriptor: 973 248 008. Fax: redacció: 973 246 031. Fax: publicitat: 973 229 076. Fax: administració: 973 224 688. Apte. de correus: 543. PLANTA D'IMPRESSIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoleje. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

Segre diari digital: www.segre.com

Correu electrònic: redaccio@segre.com comunicacio@segre.com

DELEGACIONS:
Balaguer: Doctor Fleming, 13 al·tel·l 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell: Passeig del Parc 69. Tel. 973 360 202. Tàrragona: Xavier Santemasses (delegat), Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. Molletussa: Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.